

Olimpia és Nemzeti minimum nélkül

2017 február 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A történelemben nem példa nélküli jelenség ütötte fel a fejét.

Láthatólag világjelenség, hogy azokban az országokban, ahol egy választás nev? rendezvényen döntik, ki csavargassa a kormányrudat, egyúttal arról is szavaznak, hogy a következ? 4-5 évben ki ártson többet az országnak. ?ket nevezik ellenzéknek.

A történelemben nem példa nélküli jelenség ütötte fel a fejét. A XX. században két olyan akcionista, a társadalom korábbi rendjét felfordítani akaró ideológiával is megpróbáltak tárgyalni a konzervatívok, mint a kommunisták és a nácik. (A fasizmus nem tartozik ide, a fasiszták nem voltak antikonzervatívok, nem akartak felfordulást, a fasizmus csak egy hatalomgyakorlási forma volt, nem világmegváltási kísérlet.) Mindkét kísérlet kudarcba fulladt, mert a két ideológia képvisel?i számára, az ideológiából következ?en, nem volt lehetséges semmiféle kompromisszum elfogadása.

Most is két jól elkülöníthet? politikai er?csoport jön létre, akiknek tárgyalni és megegyeznie kellene egymással. Egy olyan, amely teljes egészében elutasítja azt a lokalitást, amelyben él és az egész bolygót tekinti játszóterének. És egy olyan, amely hol jobban, hol kevésbé próbál nem globalista lenni.

A lokalisták értelemszer?en konzervatívok, habár nem szükségképpen széls?ségesen, míg a globalisták hagyományellenesek és egyre széls?ségesebben azok. Ennek az a következménye, hogy az egész észak-atlanti civilizációban olyan messze kerül egymástól a politikai er?teret egyébként majdnem teljesen uraló két csoport, hogy gyakorlatilag egyetlen lényeges kérdésben sem képesek kompromisszumot kötni.

A hagyományos nagy pártok többé nem képesek megegyezni sem szimbolikus, sem elvi és ebb?l következ?en gyakorlati kérdésekben sem. Egyetlen egyben sem.

Pszichológiai értelemben pedig képtelenek egymásnak jószándékot tulajdonítani. Megsz?nik a felek közötti tárgyalás lehet?sége, de el?tte még a valóságos megegyezési szándék nélküli tárgyalásokon kialakított, pillanatnyi érdekeknek éppen megfelel? megegyezéseket elkezdik nem betartani.

Ott tartunk most, hogy nincs értelme tárgyalni, nincs értelme megegyezni és nincs értelme betartani a megegyezéseket, mert a másik félnek sem jut eszébe ilyesmi.

Tulajdonképpen nincs is mir?l megegyezni, mert a másik fél, ahogy a kommunisták és a nácik, a tárgyalásokat csak megtévesztésre, taktikázásra, id?húzásra használják, fel sem merül bennük, hogy az adott szavuknak lenne értéke.

Vegyük észre, hogy a két fél helyzete mennyire aránytalan.

A lokalisták számára a tét a helyi struktúrák megvédése és jelen esetben persze a saját hatalmuk megvédése is. De a hatalmat, a m?köd? és kifejezetten sikeres hatalmat soha sem szokták barátilag átadni a halálos ellenségnek. A globalistáknak, a helyi struktúrák iránt teljesen érzéketlen csoportoknak azonban valójában nincs elveszíthet? hátországa, hiszen ereje olyan globális szervezetekt?l származik, amelyek a helyi er?források elrablásából táplálkoznak és ezek a szervezetek sosem állnak vesztésre egyszerre mindenütt, valamint már a nemzetek er?forrásait jócskán meghaladó forrásokat halmoztak fel.

Amikor a Fidesz és az ellenzéki pártok (az LMP kivételével) együtt szavaztak és látszólag összefogtak a budapesti olimpiai pályázat beadása és sikere érdekében, azt gondoltuk naivan, hogy ebben a kérdésben nemzeti konszenzus van a nagyobb pártok között. Az olimpia megrendezése Magyarország számára szimbolikus ügy, a nemzeti összetartozás, a sportnemzeti nagyság megfogalmazása és nem utolsó sorban egy olyan siker Budapest számára, amely kiemelné ezt a várost a közepes méret? f?városok sorából és az országot is a közép-európai jelentéktelenségb?l.

Nekem személyesen nincs álláspontom arról, hogy ez megéri az áldozatot anyagilag, mert ez nagyon nehezen eldönthet?. Innen úgy látszik, hogy Budapest infrastruktúrájának jót tett volna az olimpiai projekt, el?re hozott volna olyan fejlesztéseket, amelyek nélküle a távoli jöv?be vesznek.

De a nemzetnek mindenképpen hatalmas ajándék lett volna egy budapesti olimpia, amelyb?l akár közép-európai fesztivált is csinálhattunk volna, amely az itt él? népek egymásra találását segíthette volna.

Hasonlóan nincs álláspontom arról sem, hogy mi az, amit népképviseleti úton és mi az, amit népszavazás útján kell eldönteni. Itt persze nincs jó választás, de vannak olyan dolgok, amelyekben talán felvállalhatja a politikai elit, hogy ne az emberek pillanatnyi hangulata alapján döntsön.

Mondjuk mit is kezdhetnénk Demszky Gábor szavazóival?

A posztszdsz-es MOMO a széls?baloldali és fundamentalista liberális, akcionista destrukció eszenciája. T?lük nem várható más, a májmételyt?l nem várhatunk mást, sosem fog átállni a gyógyításra. De az elvileg professzionalista politikusokból álló ellenzéknek el kellett volna gondolkoznia azon, hogy egy olyan konszenzust szabad-e felmondani, amelyet már a szavazatával meger?sített.

De a kérdést nem a nemzeti konszenzus szempontjából mérlegelték. Csak a közvetlen politikai haszonszerzés lebegett a szemük el?tt.

Ráadásul ez ideológiai értelemben megfelel számukra, hiszen a nemzeti ügyek és katarzisok emlékeztetik az embereket arra, hogy a nemzet létezik és a nemzeti összetartozás olyan öröm, amely nélkül kevesebbek vagyunk. Nem akarják, hogy sok milliónyian egy nemzetnek érezzük magunkat. A futball EB nagy tanulság volt nekik, igazából riadtan figyelték a nemzeti eufóriát. Különösen az töltötte el ?ket mélységes félelemmel, hogy a szurkolók nemcsak a gy?ztes, hanem a jól küzd? vesztes csapatot is a magukénak érezték.

Ez mérhetetlenül idegen gondolat a magyarországi liberálisok gondolatvilágától.

Megérezték, hogy a nemzeti siker közös élménye, amiben részt venni ?k képtelenek, összekovácsolja az embereket, és azok egyre jobban utálják azokat, akik mindig minden magyarnak, minden nemzetinek, minden valóságos emberi összekapaszkodásnak ellendrukkerei. Képtelenek részt venni benne, tehát le kell rombolniuk.

- Azt hittem nem lehet a kett?s állampolgárság ellen kampányolni.
- Azt hittem nem lehet a mohamedán hódítok oldalára állni.
- Mondjuk csodálkoztam is azon, hogy az olimpiai rendezést támogatták.

Talán most van az a pillanat, amikor kimondhatjuk, hogy soha többé nem szabad megbíznunk a fundamentalista, globalista liberálisokban. Nem érdemes velük megegyezni, mert soha semmilyen megegyezést nem tartanak be, a világaink teljesen különböznek egymástól.

Többé nem szabad engednünk, hogy beleszóljanak a MI közös dolgainkba.

http://kiettemeg.pestisracok.hu/

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló